

Kerék Imre

Kerék Imre költő, műfordító, kritikus, tanár Háromfán született 1942. június 29-én.

Így vallott magáról: „1942-ben születtem Háromfán. Apám a Don környéki harcokban eltűnt, hegedűje tokjában porosodik a gerendán. A pár hold földdel való veszkődés szüneteiben egyetlen öröme volt, ha kézbe vehette szüreti bálon, búcsúban, lakodalomban. Rám maradt notesze tele régi katonanótákkal, népdalokkal: ez volt első találkozásom a költészettel. A csurgói Csokonai Gimnázium tanulója voltam, amikor első versemet közölte a Somogyi Néplap. Érettségi után e lap munkatársa voltam egy ideig. A Pécsi Tanárképző Főiskola magyar-orosz-rajz szakán szereztem tanári képesítést 1966-ban...Formáló élményeim között Bartók zenéjét, Van Gogh és Egry festészetét, Csokonai, Berzsenyi örökségét tartom számon. A kortársi lírából a legtöbb ösztönzést Csanádi Imre költészetétől kaptam az íráshoz. Sokat köszönhetek Fodor Andrásnak, Takáts Gyulának, Szederkényi Ervinnek, akik kezdettől figyelik írásaimat, tanácsaikkal segítenek.”

Szülei Kerék Imre és Bognár Ilona voltak.

A tanári diploma megszerzése után 1966-tól 1969-ig Sávolyban, 1969 és 1974 között Fertőszéplakon tanított. 1969-ben feleségül vette Balogh Ilonát. Két gyermekük született; Szabolcs (1970) és Mónika (1972).

1978. május 19-én a Magyar Népköztársaság Művészeti alapjának irodalmi díját, az első kötetes költőnek járó díjat Ő kapta, az 1977-ben megjelent Zöld parázs című könyvéért. A könyv fülszövegén ez olvasható az első kötetes szerzőről: „Kerék Imre jó formaérzéssel rendelkező, kulturált, tehetséges és rokonszenves költő. Különösen a természetélményeit megfogalmazó, érzékletes és szép költői képeket fölhasználó remek verseiben alakította ki egyéni hangját, saját költői világát. Figyelmet érdemelnek a népköltészet megtermékenyítő hatását kamatoztató próbálkozásai, a népi mondókákat és regöléseket variáló versei, valamint azok az alkotásai, melyekben történelmi példákat idézve, vagy származásához, szülőföldjéhez kötődő hűséget megvallva, saját sorsának, a világban elfoglalt helyének, feladatainak megfogalmazására törekszik.”

1975-től Sopronban volt a Szent Orsolya Római Katolikus Általános Iskola könyvtárosa. Több mint húsz kötetet publikált, műfordítói munkássága is jelentős. Műfordítóként Rilke, Trakl, Busta és Rubcov verseit ültette át magyarra. 1989-ben Radnóti-díjat, 1995-ben Kormos István-díjat, 1998-ban Arany János-díjat, 2003-ban József Attila-díjat kapott. Ez évben Háromfa Község Díszpolgára lett.

Felnőtteknek és gyermekeknek szóló verseket is magában foglaló, gazdag szépirodalmi életművéért, valamint pedagógusi pályafutásáért kapott elismerést korábban Kerék Imre soproni költő Áder János köztársasági elnöktől. A Magyar Érdemrend lovagkeresztjével tüntették ki (2020). 80. születésnapján Sopron városa Sopron Kultúrájáért-díjjal ismerte el munkásságát. A fertőszéplaki

iskola térségi költészet napi versmondó versenye az Ő nevéhez fűződik, melynek aktív résztvevője volt közel két évtizeden át.

Kerék Imre Sopronban hunyt el 2023. február 3-án.

Irodalom: Vasy Géza: Kerék Imre költészete : Kerék Imre: Virágvölgy - összegyűjtött versek In: Műhely, 2004 (27. évf.) 2. sz. p. 61-63.; Fodor András: Kerék Imre útja In: Műhely, 1992 (15. évf.) 3. sz. p. 53-55. ; Kisalföld, XXXIV. évf. 117. szám, 1978. május 20. p. 12.

Internet:

https://web.archive.org/web/20150610211730/http://diak.csvmrgk.hu/hiresseg/kerek_imre

<https://moly.hu/konyvek/kerek-imre-zold-parazs>

<https://www.sopronmedia.hu/cikkek/elhunyt-kerek-imre>

A kép forrása: <https://somogy.hu/eletrajzok/kerek-imre.html>